

30 DAGERS BØNN FOR VERDENS MUSLIMER

27. MAI – 25. JUNI 2017

VI BER MED TRO, HÅP OG KJÆRLIGHET
FOR VERDENS MUSLIMER

BLI MED PÅ DEN
INTERNASJONALE BØNNEAKSJONEN
OG BRUK GJERNE BØNNEGUIDEN
OGSÅ TIL ANDRE TIDER

30 DAGERS BØNN FOR VERDENS MUSLIMER

30 dagers bønn for verdens muslimer
(26. utgave) 27. mai – 25. juni 2017

En del av en internasjonal, felleskristen bønneaksjon. Oversatt til over 30 språk.

ORIGINALENS TITTEL:
30 Days of Prayer for the Muslim World
Copyright © 2017 30 Days International,
www.pray30days.org
Norsk copyright © 2017 Ungdom i Oppdrag

ANSVARLIG UTGIVER I NORGE:
Ungdom i Oppdrag, Grimerud gård,
Grimerudvegen 77, 2312 Ottestad
Telefon: 62 57 43 00
E-post: 30dagersbonn@gmail.com
www.30dagersbonn.no

TILSLUTNING I NORGE:
Følgende organisasjoner og nettverk har gitt sin tilslutning til bønneaksjonen (så langt):
Frontiers – www.frontiers.no
Kristent Interkulturelt Arbeid – www.kianorge.no
Mahabba-nettverk – mahabbanorge@gmail.com
Nasjonalt Bønneråd – www.bonnfornorge.no
Norsk Luthersk Misjonssamband – www.nlm.no
Operasjon Mobilisering – www.om-norge.no
Pinsemenighetenes Ytremisjon – www.pym.no
Refugee Alliance – www.refuge.no
Tent AS – www.tent.no
Ungdom i Oppdrag – www.ywam.no
Wycliffe – www.wycliffe.no
Åpne Dører – www.opendoors.no

SAMARBEID

Bønneguiden er produsert i samråd mellom NORME, Norsk Luthersk Misjonssamband, Åpne Dører, Frontiers og Ungdom i Oppdrag.

ORGANISERING I NORGE
Bønneaksjonen bygges på dugnadsinnsats og samarbeid innen et voksende nettverk av organisasjoner og engasjerte enkeltpersoner.

TAKK
En stor takk til alle frivillige som har bidratt med oversettelsesarbeid, korrekturlesing og promotering, både i år og tidligere.

HOLD DEG OPPDATERT:
Det er flere måter å holde deg oppdatert. Du kan få daglige meldinger under årets bønneaksjon og oppdateringer om de kommende år.

«Like» vår facebook-side:
«30 dagers bønn for verdens muslimer»
www.facebook.com/30dagersbonn

Har ikke Facebook? Få meldinger på mail.
Klikk på «FØLG»-knappen på vår blogside:
www.30dagersbonn.no

UTSKRIFTSVERSJON:
Last ned og skriv ut flere bønnehefter.
En utskriftsvennlig versjon av denne bønneguiden i A4 format (og flere andre alternativer) finnes på nettsidene:
www.30dagersbonn.no

FINN UT MER
Denne guiden er ikke ment som grundig teologisk undervisning om islam eller om hvordan kristne kan dele Guds kjærlighet med muslimer. Vil du vite mer, ta en titt på ressursene omtalt bakerst i heftet.

FRA REDAKTØRENE

Kjære bønnevenner,

I fjor brukte anslagsvis én million kristne over hele verden bønneguiden *30 dagers bønn for verdens muslimer* for å be for muslimer under Ramadan!

Da bønneaksjonen *30 dagers bønn* begynte, var det med en liten gruppe mennesker som følte at Gud utfordret dem til å se på verdens muslimer med en kjærlig faders blikk og se dem slik han gjør. Vi er veldig glade over tilbakemeldingene vi har fått fra deltakere rundt omkring i verden, som forteller at de gjennom *30 dagers bønn* har fått en ny forståelse av muslimer og hjelp til å forholde seg til dem på en måte som bedre reflekterer Kristi hjerte.

Det kan være utfordrende å se muslimer med et klart blikk i en tid hvor islamistiske ekstremister dominerer det globale nyhetsbildet. Derfor ønsket vi at denne utgaven av bønneguiden skulle fokusere på en del av livet som vi alle har en eller annen tilknytning til: familien.

Vi ønsker å be særlig for familielivet – stedet der de fleste av oss først lærer om troen. Familien vår former verdiene våre og påvirker oss mer enn vi er klar over. Vi håper at du kan lære hvordan ulike muslimske kulturer uttrykker ulike familietradisjoner, og at du vil oppdage hva du har til felles med disse familiene. Og så håper vi at dette vil lede deg i bønn og hjelpe oss til å spre det fantastiske budskapet i 1. Joh 3:

«Se hvor stor kjærlighet Far har vist oss:
Vi får kalles Guds barn»

Takk for ditt engasjement i bønn!

Redaktørene for *30 dagers bønn for verdens muslimer*

En million kristne over hele verden brukte bønneguiden i fjor for å be for verdens muslimer

VELKOMMEN

Er dette første gang du deltar i *30 dagers bønn for verdens muslimer*? Eller er du en av dem som har bedt siden vi begynte i 1993? I dag deltar kristne fra hele verden i *30 dagers bønn*, og de ber på over 30 språk – inkludert både noen av de største og noen av de minst kjente språkene i verden.

Målet vårt er å føre dere alle sammen i løpet av Ramadans tretti dager, så bønnene deres kan være fokusert på å velsigne muslimer. Vi håper at denne guiden kan hjelpe kristne til å se litt av variasjonen i muslimverdenen og lære om muslimske familiers behov i ulike land, slik at du kan be med et forståelsesfullt hjerte som fører til større bevissthet om Guds kjærlighet for muslimer. I en verden hvor konfliktene vokser seg stadig større, tror vi at bønn er en handling som kan føre til fred, forvandle lokalsamfunn og bringe Guds rike.

Årets utgave av *30 dagers bønn* er fokusert på å be særlig for familier. Skribentene våre kommer fra hele verden, og de vil dele historier, behov og bekymringer med deg fra familier i de muslimske kulturene og subkulturene der de bor. Alle familier er forskjellige, men vi tror at du vil oppdage at du har noe til felles med de menneskene du får lese om i denne utgaven av *30 dagers bønn for verdens muslimer*.

HVEM BER VI FOR?

Tallene på kartet viser sidetallet for de ulike artiklene

Informasjon

Bønn for muslimske familier

Familien er komplisert. Familielivet vårt påvirker i stor grad hvem vi er, men det er også selv påvirket av en rekke faktorer. Ingen familier er like, og når vi utforsker familielivet i den muslimske verden, vil vi se både likheter og ulikheter.

I denne utgaven vil vi reflektere over variasjonen som finnes blant muslimske familier. Akkurat som i kristne familier, påvirker både kultur, tradisjon, utdanning, erfaringer og muligheter hvordan muslimske familier fungerer rundt omkring i verden. Gjennom generasjoner tilpasser familier seg både de plutselige og de gradvise endringene i kulturen, samfunnet og teknologien. Vi skal lære hvordan dette påvirker muslimske familier på forskjellige steder.

Du vil også få se at noen ting er universelle: ofrene en forelder gjør for at et elsket barn skal få bedre muligheter; bekymringene for barna ettersom de blir eldre og tar del i et stadig mer uforutsigbart samfunn; et ektepars delte gleder og byrder og bekymringene for aldrende foreldre. Vi kan be med forståelse for bekymringer vi kjenner oss igjen i.

Gjennom generasjoner tilpasser familier seg både de plutselige og de gradvise endringene i kulturen, samfunnet og teknologien

Informasjon

Hva sier islam om familielivet?

Islam lærer at «Den beste blant dere er den beste overfor familien sin». Dette understreker at sann religiøse tro vises gjennom hvordan en oppfører seg innen familien. Foreldre oppfordres til å oppdra barna sine med omhu, ektefeller blir bedt om å være kjærlige og trofaste mot hverandre, og voksne barn forventes å respektere og ta seg av sine gamle foreldre.

Kultur og tro har påvirket hverandre over hele verden. Ikke alle muslimske familier reflekterer den tradisjonelle islamske læren om familielivets roller, som fremhever mannen som forsørger og kvinnen som ansvarlig for barna og hjemmet. Det finnes ulike islamske tradisjoner og fortolkninger, og mens en noen steder finner muslimske familier som lever slik de gjorde for flere hundre år siden, har det muslimske familielivet andre steder holdt tritt med resten av samfunnet, eller er i rask endring.

Troen former hvordan vi ser på familien, og familien former vårt syn på troen.

Gjennom denne utgaven av *30 dagers bønn* ønsker vi å la Guds kjærlighet for muslimer lede bønnene dine for muslimske familier. Vi håper at guiden vil oppmuntre deg og familien din til å reflektere denne kjærligheten i møte med menneskene dere har rundt dere.

DAG 1 27. MAI

Globale utfordringer

En familie som faster

Jeg husker fortsatt den første dagen jeg startet fastingen. Jeg var bare 7 år gammel, men veldig klar for å endelig bli behandlet som en voksen. Det året var Ramadan på samme tid som skoleferien, så det betydde at jeg kunne sove i løpet av dagen om det var behov for det. Mamma vekket meg klokken 3 på natten for å spise frokost før soloppgang. Vi spiste yoghurt, brød og krydret omelett samt at vi drakk mye chai-te.

Idet solen sto opp, ba vi dagens første bønn sammen, side om side, min mor og jeg. På en måte følte jeg meg mer knyttet til henne på den dagen enn jeg hadde følt noen gang både før og siden.

Så fant vi sengene våre igjen og fastetiden startet. Resten av dagen spilte vi spill og hjalp mamma med å gjøre aftensmåltidet klart til solnedgang.

Jeg hadde sett frem til disse dagene hvor vi skulle sitte samlet rundt teppet på gulvet der alle mine favorittretter lå. Noen av dem ble faktisk bare tilberedt under Ramadan. Dette var de eneste anledningene der alle ti av oss spiste sammen. Det føltes som en fest som knyttet oss sammen og det føltes ut for meg som vi var en ekte familie. På en fredag, ville min far gjerne invitere noen av hans venner over til aftensmåltidet vårt. Da satt mennene å spiste på det ene rommet, mens kvinnene måtte sitte og vente på at de skulle bli ferdig før de endelig kunne få lov til å spise etter en lang dag med fasting.

I løpet av denne måneden var huset langt stillere enn vanlig. Vi var ofte for trøtte og sultne til å snakke med hverandre. Ofte ba vi, leste koranen, så på tv eller sov. Det var også mer anspenthet i løpet av dagen, spesielt etterhvert som ukene gikk og vi bare ble enda mer slitne. Men på våre egne stillferdige måter, søkte vi alle å gjøre det som var rett i forhold til Gud, gjøre våre plikter og søke hans velsignelse mer gjennom denne måneden enn noen annen gang i løpet av året.

HVORDAN KAN VI BE?

- For de som tilbereder store mengder mat, selv om de faster. At de mens de forbereder maten, må få et syne av Jesus som Livets Brød.
- Be om at familier skal få møte Jesus denne måneden mens de spiser og ber sammen – at de vil lære å kjenne han som kan gi levende vann slik de aldri mer trenger å tørste.
- For fred i familiene og mellom familiemedlemmer når de søker velsignelser fra Gud.

På en måte følte jeg meg mer knyttet til henne på den dagen enn jeg hadde følt noen gang både før og siden.

DAG 7 28. MAI

Nord-Afrika

Andalusierne i Zaghouan i Tunisia

Fjellbyen Zaghouan ligger sju mil sør for Tunis, hovedstaden i Tunisia. De fleste av de 40 000 innbyggerne i området regner seg som etterkommere av muslimene i Andalusia, som ble tvunget til å flykte da spanjolene fordrev muslimene i det 17. århundret. Enkelte blir overrasket over å høre at islam var svært utbredt i Spania i hele ni århundrer.

Både drosjesjåfører, butikkeiere og mødre som er ute med barna sine vil gladelig fortelle deg om den stolte historien deres. De forteller om flukten til Zaghouan og hvordan de skjulte de mest verdifulle skattene sine i små, runde, hvite søtsaker for å unngå å bli ranet på den strevsomme reisen. I dag er Zaghouan berømt for de små, runde bakverkene *kaak warka*, som er laget av deig og mandler blandet med rosevann.

Zaghouan er et populært reisemål for tunisiere. Besøkende kan snuble over storslåtte romerske ruiner, og fjellsidene er vakre og dekket av skog. Om vinteren kommer det ofte snø på fjelltoppene. Tidligere ble området også besøkt av utlendinger, men etter terroristangrepene i 2015 har turismen i Tunisia lidd kraftig, og mange hoteller har stengt dørene. Lokalbefolkningen er redd for at turistene ikke skal vende tilbake. Etter revolusjonen i 2011 er mange tunisiere usikre på hvilken rolle landet skal spille i verden, og de stoler ikke på den nye regjeringen.

Da den romerske keiseren Hadrian regjerte, ble det bygget en 13 mil lang akvedukt for å føre vann fra Zaghouan til byen Karthago, og vanntempelet ruver fremdeles majestetisk i åssiden der kilden lå. Kilden er i dag for det meste tørr, men tempelet er en påminnelse om hvor stor åndelig betydning vannet hadde i dette tørre landet. Et bønneteam besøkte nylig området og ba om at livet atter en gang måtte få velle frem fra Zaghouan, og at dette tørre og golde landet måtte finne sitt håp i «kilden til evig liv».

HVORDAN KAN VI BE?

- Be om at de som har mistet levebrødet på grunn av nedgangen i turistbransjen kan finne andre måter å forsørge familiene sine på.
- Be om stabilitet og fred i Tunisia, og om visdom for landets ledere.
- Be om at strømmer av levende vann må flomme både innover og ut fra Zaghouan, slik Jesus beskriver det i Johannes 4.

Etter revolusjonen i 2011 er mange tunisiere usikre på hvilken rolle landet skal spille i verden

DAG 3 29. MAI

Nord-Amerika

Multikulturelle Nord-Amerika

«Jeg elsker Amerika!» roper Fatima mens trafikkvakten følger barna hennes trygt over gaten. De er på vei hjem fra skolen – en skole der elevene snakker over 40 ulike språk.

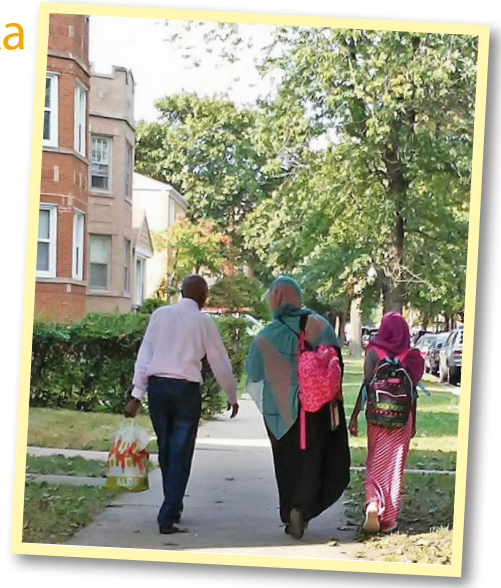
Fatima arbeider nattskift og vasker toalettene på O'Hare internasjonale flyplass i Chicago. Ektemannen Muhammad arbeider dagskift i en stor kyllingfabrikk, hvor de kjøleskapsaktige temperaturene gjør ham frossen til beinet. Ingen av dem mottar sosialstønad, og de bor i en nitrist kjellerleilighet. Jeg har spurt Fatima om hvordan hun kan rope så høyt at hun elsker Amerika når hun bor og arbeider under slike forhold. Men så fikk jeg høre historien hennes: Hun så faren og broren bli drept, ble selv skutt og levde deretter i flere år i en flyktningleir med familien mens de ventet på å få komme til USA. Hun sier at for henne er Amerika et paradis, et mulighetenes land hvor barna hennes kan vokse opp i trygghet.

Folk fra alle verdens land strømmer fremdeles til Nord-Amerika. I storbyen New York bor det over fem millioner mennesker som er født i et annet land. Halvparten av Torontos innbyggere er ikke født i Canada. Og det gjelder ikke bare de største byene, for det er i de middels store byene at konsentrasjonen av immigranter øker raskest. Nashville hadde for eksempel den hurtigst voksende immigrantbefolkningen av alle amerikanske byer i 2012 og huser USAs største kurdiske befolkning.

I Fatimas nabolag i Chicago bor det muslimer fra Sør- og Sentral-Asia, mange afrikanske land, Malaysia, Indonesia og alle landene i Midtøsten. Butikkene, krydderduftene og restaurantene i mange av gatene gir deg følelsen av å være i Kolkata eller Karachi, og når det er tid for bønn, strømmer mennene til de mange moskeene. De fleste muslimer er varme og gjestfrie når amerikanere ønsker dem velkommen, og de som tilbringer tid sammen med dem, utvikler gode og dype vennskap.

HVORDAN KAN VI BE?

- Multikulturalisme er både en velsignelse og en utfordring. Be om at menneskene fra så mange land kan bli fredelig integrert i Nord-Amerika.
- Be om at amerikanske troende og kirker må se at dette er en mulighet til å dele Kristi kjærlighet med de muslimske naboene sine, og be om at de må ta skrittet og gjøre det.
- Be om styrke, ressurser og enhet for kirker, frivillige organisasjoner og individuelle misjonærer som allerede arbeider blant muslimer i amerikanske byer.

De fleste muslimer er varme og gjestfrie når amerikanere ønsker dem velkommen

DAG 4 30. MAI

Globale utfordringer

Et blikk på skam og ærekultur

Jeg vokste opp i et muslimsk samfunn der hverdagen ble styrt av skam og ære, og allerede som barn lærte jeg at jeg burde unngå oppførsel som kunne føre til sladder om meg blant de andre kvinnene i lokalsamfunnet. En dag overhørte jeg en gruppe «tanter» som snakket om en bekjent som hadde fått lov til å begynne på universitetet. Der hadde hun klippet håret og giftet seg med en mann uten at foreldrene visste det. Utfra reaksjonen deres trodde jeg først at han var en ikke-muslim, men de fortsatte med å beskrive ham som en arabisk muslim med advokatutdannelse. Jeg ble forvirret over sladderen og skammen det førte over den familien.

Izzat (ære) og *sharm* (skam) er i ferd med å bli velkjente ord selv i kulturer som ikke praktiserer disse konseptene, takket være mediedekningen av forbrytelser som begås på grunn av ære. Vestlige som arbeider blant muslimer vil ofte høre ordene ære og skam, men de forstår ikke alltid fullt ut hva de innebærer. Mange steder i den muslimske verden er det gjennom skam og ære at samfunnet kontrollerer barn og voksnes oppførsel. Lederne i en stamme eller religiøs gruppe bestemmer hvordan skam og ære skal defineres, og slik presser de folk til å føye seg etter det som regnes som akseptert oppførsel.

Dette skjer også i ikke-muslimske kulturer. I Vesten blir lovene brukt til å få folk til å føle seg skyldige, og visse kriminelle blir fryst ut av samfunnet. Vi gjør dette for å beskytte oss mot negativ påvirkning på samfunnet vårt. Men Jesu budskap er at Gud både kan og vil løfte oss opp fra vår lave stilling og gi oss stor ære (Matteus 5,3). Dette er gode nyheter for dem som lever i kulturer basert på skam.

Jesu budskap er at Gud både kan og vil løfte oss opp fra vår lave stilling og gi oss stor ære

HVORDAN KAN VI BE?

- I 1. Samuelsbok 2,8 står det at Gud «reiser den svake opp av støvet og løfter den fattige fra dyngen. Han lar dem sitte blant stormenn og gir dem en ærefull plass.» Be om at disse gode nyhetene må bli åpenbart i kulturer der de ikke er kjent.
- Be Gud om å åpne dine egne øyne, så du kan forstå skam og ære og hvordan du kan reflektere Gud, som sier: «Se, på Sion legger jeg en hjørnestein, utvalgt og dyrebar; den som tror på ham, skal ikke bli til skamme.» (1. Peter 2,6)
- Be for de som kjemper for rettferdighet for ofrene av ære-baserte forbrytelser. Be for de du kanskje kjenner som arbeider med dette eller er berørt av det.

DAG 5 31. MAI

Det sørlige Afrika

Matrilinealitet i Komorøyene

Ofte kjenner ikke mennene til vanene og tradisjonene i den nye klanen og finner seg ikke til rette i sitt nye hjem

Komorene er en vulkansk øygruppe utenfor Afrikas østkyst, mellom Mosambik og Madagaskar. De dekker knapt 1660 kvadratkilometer og har en befolkning på rundt 800 000. Øyene er små, men tett befolket. 98 % av befolkningen er muslimer, men mange av dem følger matrilineære tradisjoner – noe som er uvanlig for et muslimsk samfunn.

Matrilinealitet kommer fra et latinsk ord som betyr «i morens linje», og det beskriver et system der eiendom blir fordelt og går i arv via kvinnelinjen, fra mor til datter. På Komorene er det kvinnene som eier husene. Når en datter gifter seg, blir huset enten gitt i arv, eller en ny palmehytte blir bygget på gårdsplassen.

Menn som gifter seg, flytter inn i sin kones hjem og slutter seg til hennes klan. Ofte kjenner ikke mennene til vanene og tradisjonene i den nye klanen og finner seg ikke til rette i sitt nye hjem. Det er høy arbeidsledighet på Komorene, og ofte ender menn opp med å spille kort eller arbeide på åkeren.

Rashma forteller en typisk historie: «Min biologiske far forlot oss da jeg var liten, så min mor giftet seg på nytt. Min stefar kom hjem to eller tre ganger i uken for å spise eller sove. Ellers var han enten hos sin opprinnelige familie, eller hos sin andre kone.

Jeg var heldig, for min stefar behandlet meg likt som mine halvsøstre. Fra min mor lærte jeg mye om å drive en husholdning, og jeg lærte kulturelle skikker og hvordan jeg kan beskytte meg fra onde ånder. Men jeg lever likevel i frykt for forbannelser som kan bli kastet over familien.

Jeg lengter etter å få en ansvarsfull ektemann som vil være en god far for mine barn, og at vi kan få være under Guds beskyttelse og velsignelse.»

HVORDAN KAN VI BE?

- Komorene er en av verdens fattigste land. Med en høy fødselsrate er det en daglig kamp for mange å skulle forsørge en stor familie.
- Tilbudet om helsehjelp og utdanning er svært dårlig. Mindre enn halvparten av barna går på skole, og det er få leger som kan ta seg av befolkningens behov. Be om at disse grunnleggende behovene må bli dekket.
- Be om at den lille kristne befolkningen (mindre enn 2%) vil ta ansvar for å møte noen av behovene blant befolkningen på Komorene, og at de kan få være et lys og en velsignelse for øygruppen.

DAG 6 1. JUNI

Midtøsten

Libanon: kirken som en familie for flyktninger

Krigen i Syria har ført til en enorm strøm av flyktninger, som hovedsakelig tas hånd om av nabolandene. Før dette, i 2014, blusset konflikten opp igjen i Irak, og dette førte også til flere hundre tusen nye flyktninger. Mange av disse flyktningene har flyktet til Libanon, hvor libanesiske menigheter har viet seg til å hjelpe dem. Mens de har hjulpet andre har menighetene selv blitt forvandlet.

I en menighet i Libanon har 300 syriske og 300 irakiske flyktninger de siste årene sluttet seg til de 200 libanesiske medlemmene. Hele familier av flyktninger og de som har mistet hele eller deler av familien har funnet et nytt hjem i denne menigheten. De får hjelp på ulike områder: Matkuponger og medisin gjør det mulig å overleve fysisk i en vanskelig situasjon, sjelesorg og smågrupper hjelper flyktningene til å håndtere traumene og gudstjenester og undervisning gir åndelig vekst for de som allerede er kristne eller som vurderer å ta imot Jesus.

I fjor fokuserte denne kirken på konseptet «familie». Mange flyktninger har fått familiedynamikken dramatisk endret etter å ha flyktet for livet og mistet hjem og arbeid. Ekteskapskurs og retreater har vist seg å være til hjelp for å takle påkjenningen dette har vært for ektepar. I gudstjenester og smågrupper har det blitt understreket hvor viktig familien er for individet, kirken og samfunnet. Målet er å bygge sunne familier hvor mennesker kan trives og vokse – familier som kan være et vitnesbyrd og en velsignelse for andre.

Mange av flyktningene har fått seg åndelige søsken i de lokale menighetene i Libanon, og dette hjelper dem til å tilpasse seg alle endringene som blir tvunget på dem. Det gir dem motivasjon til å gå videre i sine nye liv.

HVORDAN KAN VI BE?

- Be for de mange flyktningene som fremdeles befinner seg i vanskelige og ofte håpløse situasjoner, med desperate fysiske, følelsesmessige og åndelige behov.
- Be for menigheten som er omtalt her, og for andre som den, som tjener flyktningene og ønsker dem velkommen – be om at innsatsen deres må bli rikt velsignet.
- Be for flyktningene i Libanon, som har begynt på den lange prosessen med å bygge nye liv. Be om at de må få en fremtid av håp for familiene sine.

Mange flyktninger har fått familiedynamikken dramatisk endret etter å ha flyktet for livet og mistet hjem og arbeid

DAG 2. JUNI

Globale utfordringer

Hva bekymrer muslimske foreldre?

Razia, en venninne av meg, arbeider som hjelpearbeider ved et senter for asiatiske kvinner i Storbritannia. Hun har stor omsorg for kvinnene hun arbeider med. Mange av dem kommer fra den samme pakistanske, muslimske bakgrunnen som henne selv. Nylig fortalte hun meg om bekymringene noen av dem har fordi de ikke forstår datamaskiner like godt som barna sine og dermed ikke vet hva de gjør på internett – hvem de møter og hva slags informasjon de deler. Jeg har hørt de samme bekymringene fra kristne foreldre – det er et eksempel på de mange likhetene mellom muslimske og kristne foreldre.

Men det finnes noen reelle forskjeller også. En av bekymringene for mange muslimske familier, særlig i land der majoriteten ikke er muslimer, er hvordan de kan gi barna sine et positivt syn på islam når terroristers handlinger skaper stereotypier som forbinder vold med alle muslimer. Mer enn 3 000 av femmedkrigerne som har reist for å kjempe for ulike radikale islamistiske grupper siden den syriske borgerkrigen begynte, har vært fra land i Vesten. De fleste av dem dro i hemmelighet, og foreldrene må dermed håndtere både sorgen over å ha mistet et barn og skyldfølelse over hva barna kan ha gjort. De føler skam når de møter motstand og fiendtlighet fra venner og naboer, og de blir sittende med tvil om alt de ikke visste om den personen de satte til verden. Det de mest av alt vil er å forstå hva som har skjedd med barna deres og hva de har gjort.

De fleste troende muslimske foreldre håper at barna deres skal vokse opp som troende muslimer, gifte seg godt, få en god jobb og etablere familie. De som bor i vestlige land håper også at barna lærer seg å leve et godt muslimsk liv i et sekulært samfunn. Så egentlig er det vel ikke så vanskelig for kristne å kjenne seg igjen i disse bekymringene, tross alt.

HVORDAN KAN VI BE?

- Be for muslimske familier som du kjenner – be om sterke relasjoner og om at familiene må bli velsignet.
- Be for foreldre som sliter med sorgen over å ha mistet et barn til ekstremisme – be om trøst og fred.
- Be for muslimske foreldre som opplever utfordringen med å skulle oppdra barna sine i en kultur som er ulik deres egen. Be om at de må få visdom, og be for kirker og grupper som tilbyr støtte til foreldre i ditt eget lokalsamfunn.

DAG 8 3. JUNI

Sør-Asia

Muslimer: en minoritet i India

Sahil var overlykkelig over å motta boken *Kjærlighetens sverd* fra favoritt-radiostasjonen sin i India. Boken introduserte ham for tanken om Guds kjærlighet og tilgivelse. Ikke lenge etter møtte han Abdul, en etterfølger av *Isa* (Jesus), og han fortalte Sahil mer om dette budskapet. Den dagen forandret Sahils liv for alltid. Han tok imot *Isas* ord med åpne armer og ble frelst.

Sahil dro hjem og fortalte familien det han hadde lært. Han forventet at de skulle bli like begeistret som ham, men faren sa i stedet at denne læren ikke var for muslimer. Da Sahil ikke ville si seg enig med ham, ble han kastet ut av familien. Han bodde hos en kamerat i noen år og begynte å dele det han hadde lært om *Isa* med andre muslimer.

Fjorten år senere forteller Sahil fremdeles om *Isa* til andre indiske muslimer, og han opplever at de er svært åpne, akkurat som han selv var. Men det er ikke så mange som er villige til å engasjere seg i det muslimske samfunnet i India. Mange hinduer, kristne og andre religiøse grupper er mistenksomme overfor indiske muslimer, selv om de utgjør den nest største religiøse gruppen i landet og den tredje største muslimske befolkningen i verden!

For Sahil er det hjerteskjærende at mange kristne grupper unngår å arbeide blant muslimer i India. «Hvis bare kristne hadde tatt seg tid til å bli kjent med muslimer, ville de oppdaget at de er gjestfrie og vennlige mennesker,» klager han.

Sahil lurer på om misforståelser omkring islam fører til frykt: «Enkelte antar at de fleste muslimske menn i India har flere koner, men de fleste muslimske familier er ikke polygame,» forklarer han. «De er akkurat som alle andre familier i India. Bekymringene deres er de samme som alle andres.»

Selv om muslimer i India er en svært variert gruppe både etnisk, språklig og når det gjelder utøvelsen av islam, er de svært lojale til sin muslimsk identitet. «For indiske muslimer er islam religionen de tilhører, men 'muslim' er identiteten deres som gruppe,» sier Sahil. Dette kan være en utfordring for dem som vil lære hva det vil si å følge *Isa*, selv om mange velger å gjøre det i det muslimske miljøet.

HVORDAN KAN VI BE?

- Be om at flere indiske kristne må gjøre en innsats for å bli kjent med muslimer i landet.
- Be om fred både innad i og mellom de ulike religiøse gruppene i India, som formelt sett er et sekulært land.
- Be for muslimske familier i India som opplever utfordringer knyttet til det å tilhøre en minoritetsgruppe, og be om at kristne må ha mot til å leve ut Jesu kjærlighet.

«For indiske muslimer er islam religionen de tilhører, men 'muslim' er identiteten deres som gruppe»

DAG 9 4. JUNI

North America

Afghanere i Nord-Amerika

Helt siden 1970-tallet har afghanere forlatt Afghanistan på jakt etter trygghet, stabilitet eller muligheter for familien. I et område i Nord-Amerika bor det mer enn 60 000 afghanske immigranter og flyktninger. Behovene for denne gruppen er enorme: alt fra boliger, språkundervisning og yrkestrening til kroniske sykdommer, kvinners trygghet fra familievold og helbredelse av flere generasjoner med krigstraumer.

Afghanske familier begynte å flytte til dette området under krigen mot Russland sent på 70-tallet. Dette var velutdannede, sekulære muslimer som ofte var ledere innen sine fagområder. Barna deres vokste opp i USA, og mange av dem har fått seg universitetsutdannelse og blitt assimilert inn i den vestlige kulturen.

Den andre bølgen av flyktninger kom etter 11. september-angrepet og besto hovedsakelig av enker og barn. De opplevde store utfordringer og kunne ofte dårlig engelsk, hadde liten eller ingen formell utdannelse og svært begrensede økonomiske ressurser.

Den tredje bølgen, som har fortsatt til i dag, består av oversettere som bisto den amerikanske regjeringen under krigen i Afghanistan etter 11. september, og som nå søker asyl. De trenger relevant yrkesopplæring, og noen av dem trenger psykisk helsehjelp for å bearbeide traumene de har opplevd.

Alle disse familiene har det samme behovet for både et kjent miljø (som de ofte finner i moskeen eller på afghanske markeder), aksept og integrering i samfunnet. Etter årevis med krig og stammekonflikter er mangel på tillit et stort problem i det afghanske miljøet, noe som ironisk nok driver enkelte til å ha mer kontakt med de vestlige naboene sine.

En av måtene noen av disse behovene blir møtt på, er gjennom samarbeid mellom menigheter og lokale afghanske organisasjoner. Miriam arbeider for en av disse organisasjonene og har stor omsorg for folket sitt. Hun arbeider ustanselig for å engasjere flere samarbeidspartnere i hennes visjon for sitt folk. Hun tilbyr studiehjelp, yrkesopplæring og støttegrupper for ofre av vold i hjemmet. Nå for tiden samarbeider hun med en kristen om flere prosjekter som hjelper afghanske kvinner til å bearbeide traumer og misbruk. Sammen søker de Guds helbredelse i disse kvinnenes liv. Når voldsmønstre som har utviklet seg gjennom generasjoner blir forvandlet, håper de at afghanske familier vil kunne finne fred og helbredelse.

HVORDAN KAN VI BE?

- Be om at afghanske krigsofre kan få oppleve helbredelse.
- Be om at lokale menigheter vil vise gjestfrihet og tilby ressurser til det afghanske miljøet.
- Be om at ekteskap må bli forvandlet, og at de som lengter etter frihet fra vold må få den støtten de trenger.

Ta kontakt for mer info:
northamericanafghans@gmail.com

Familiene har behov for et kjent miljø, aksept og integrering i samfunnet

DAG 11 5. JUNI

Midtøsten

Familie i Jemen: der tradisjonen råder

Bare noen få land i verden har en like tradisjonell form for familie som det man fremdeles har i Jemen. Det fattigste landet på den arabiske halvøy har en utpreget stammekultur og lang islamsk historie, og de har også en svært konservativ familiekultur. Man ser det tydeligst i forbindelse med tradisjonene for ekteskap. De fleste ekteskap er arrangerte – bruden og brudgommen vet svært lite om hverandre før bryllupsdagen. På landsbygda gifter jentene seg ofte svært unge, og en mann kan ha opptil fire koner. Kjønnsrollene følges strengt i både familien og samfunnet, i en slik grad at til og med bryllupene feires på to ulike steder – et sted for kvinnene og et annet for mennene.

Selv om menn også opplever press og byrder i denne kulturen, er den særlig begrensende for kvinner, som ofte har svært vanskelige liv. Veldig få kvinner viser ansiktet offentlig, og de aller fleste bruker en svart *abaya* (en kappelignende kjole) og dekker ansiktet. Mange jenter får ikke gå på skole og lærer verken å lese eller å skrive. Skjebnen deres er å gifte seg, få barn og ta seg av hjemmet. I de tørre fjellbygdene i Jemen vil det si mye arbeid, inkludert å bære store vanndunker opp fjellsiden flere ganger om dagen.

Jemen er nesten fullstendig unådd med evangeliet. Det finnes bare en veldig liten undergrunnskirke. For lokale kristne er det svært krevende å være et vitne og et lys for Jesus i denne konservative islamske kontekstens mørke.

Selv om menn også opplever press og byrder i denne kulturen, er den særlig begrensende for kvinner

HVORDAN KAN VI BE?

- Be for nasjonen Jemen, som opplever stor politisk ustabilitet og hvor mange lider under krig, terrorisme og fattigdom.
- Be om at den jemenittiske kulturen må endres, så folk i Jemen kan forstå kvinners verdi, beskytte dem og gi dem muligheten til å leve rike og gode liv.
- Be for de få kristne i Jemen. Be om at de må bli oppmuntret i troen, så de kan være vitner og gode forbilder i familien og lokalsamfunnet.

DAG 11 6. JUNI

Globale utfordringer

Hva med terrorisme?

«For Gud ga oss ikke en ånd som gjør motløs; vi fikk Ånden som gir kraft, kjærlighet og visdom.» (2 Tim 1,7)

Vi lever i en fryktens tidsalder: Frykt for terrorisme! Frykt for muslimer! Frykt for fremtiden! De som kritiserer islam eller islamske regimer blir beskyldt for islamofobi. Noen mener at islamofobi er grunnløst. På den andre siden hevder muslimer at islam er en fredelig religion, og at terroristene urettmessig har gjort den til sin. Men bildet av islam som en fredelig religion har blitt fullstendig ødelagt av islamistiske ekstremisters angrep.

Når vi ser terroristangrep på nyhetene, er det den ondes handlinger vi ser. Terrorisme, mord og urettferdighet vekker et sinne i oss over de uskyldige som mister livet. Paulus sier at vi i vårt sinne ikke må synde. Leder mitt sinne til handling? Er jeg villig til å dele evangeliet om Kristus, som forandrer liv?

Etter angrepene i New York den 11. september 2001 tok en ung kristen i Amerika et modig steg til tross for sinnet og frykten han kjente på. Han begynte en samtale med en muslimsk kollega som førte til et vennskap, og det førte etter hvert til at han fikk dele evangeliet om Kristus. Det er dette Jesus kaller oss til som hans etterfølgere.

Bibelen sier at vi ikke skal være redde. Gud har gitt oss en ånd som gir makt til å overvinne frykten, kjærlighetens ånd som hjelper oss til å vise omsorg for våre muslimske naboer. Hvis vi tror at Jesus er håpet for planeten vår, tror vi også at han kan forandre hjertene til terrorister. Evangeliet er den nye «ideologien» som skaper fred.

HVORDAN KAN VI BE?

- Be Den hellige ånd om å vise deg de områdene av livet hvor du har latt frykten heller enn kjærligheten råde i møte med muslimer.
- Be om at Guds ånd må overvinne frykten din og sette deg i stand til å vise Guds kjærlighet til muslimer rundt deg.
- Be for dem som er involvert i terrorisme. Be om at Jesus vil åpenbare seg for dem så de kan bli forvandlet.

Hvis vi tror at Jesus er håpet for planeten vår, tror vi også at han kan forandre hjertene til terrorister

DAG 12 7. JUNI

Øst-Asia

Jeg vil gifte meg!

Xiaoma var en 19 år gammel hui-muslim som bodde i det nordlige Kina. Det er forventet at de fleste hui-menn gifter seg i denne alderen, men Xiaoma hadde et problem: Hvordan skulle han kunne betale medgiften? Familien hans eide en liten matbutikk som solgte dampede riskaker for 0,80 yuan (1 kr) per stykk. Han lurte på hvor mange kaker han måtte selge for å få råd til brudens medgift.

Xiaomas far formidlet frieriet på hans vegne. Brudens familie ba om 50 000 yuan. Det ville si at han måtte selge 60 500 kaker! I følge tradisjonen måtte han også betale «tre gull og en auto!» – et par gulløredobber, et halskjede og et armbånd, pluss en bil. Før i tiden forventet folk bare en motorsykkel, men nå til dags måtte det være en bil! I tillegg varer kinesiske muslimske bryllupsfester i tre dager, og brudgommens familie må stå for all mat og drikke! Totalsummen for medgiften og bryllupsutgiftene ville bli mer enn 100 000 yuan! Xiaoma trodde ikke han ville kunne gifte seg.

Ikke lenge etter annonserte Xiaoma likevel bryllupsdatoen. Jeg dro for å besøke ham. Da jeg så alle slektningene og vennene som kom for å gratulere ham, ble jeg ganske nysgjerrig, så jeg spurte ham hvordan han fikk ordnet denne lykkelige slutten?

Han fortalte meg at faren hadde vært nødt til å låne penger fra venner og slektninger, og dessuten solgte han riskakebutikken. Xiaoma tok også opp et lån for å kjøpe bil, og oppfylte dermed kravet til medgift. Etter bryllupet ville de nygifte flytte til det sørlige Kina, starte en bedrift og betale tilbake gjelden. Han fortsatte begeistret å beskrive drømmen sin: «Jeg skal spare nok penger til å kjøpe et hus til kona mi og barna mine. Så skal jeg invitere de gamle foreldrene mine til å bo med oss!»

Like etter bryllupet fikk jeg høre at de nygifte hadde flyttet sørover. Og den veldig viktige sportsbilen? Den var solgt.

Totalsummen for medgiften og bryllupsutgiftene ville bli mer enn 125 000 kr

HVORDAN KAN VI BE?

- Be for muslimene i det nordlige Kina, som lever i relativ fattigdom og ofte setter seg i gjeld for å kunne gifte seg og starte en familie.
- Mange kinesiske muslimer tror at menn burde gifte seg når de er 19, og jenter som ikke er gift innen de fyller 16 blir sett ned på. Be om at disse ungdommene får se at de er verdifulle i Guds øyne.
- Be om at ekteskapene blant hui-folket blir velsignet, og at unge mennesker ikke blir presset til å gifte seg på grunn av skikker og samfunnsoppfatning.

DAG 13 8. JUNI

Sentral-Asia

Familier i Kirgisistan

Kirgisistan var en sovjetisk republikk frem til den ble selvstendig i 1991. Det er den eneste parlamentariske republikken i regionen. Dette fjell-landet (den høyeste fjelltoppen er 7438 meter) er hjemmet til bortimot 6 millioner mennesker, hvorav 75% av befolkningen er Sunni muslimer. Utøvelsen av islam var forholdsvis svak under det sovjetiske styret, men har gradvis styrket seg de siste 25 årene.

På grunn av landets krevende økonomiske situasjon har mange blitt tvunget til å tjene penger i utlandet, ofte under vanskelige forhold. Eksempelvis ble 16 unge Kirgisiske kvinner drept i en brann i et varehus i Moskva i august 2016. Barn blir ofte etterlatt hos besteforeldre eller andre slektninger for oppsyn. Noen blir også sent til barnehjem slik at foreldrene kan finne seg arbeid. Selv om deres hverdagslige behov blir ivaretatt, er det mange barn som vokser opp med følelsen av å være forlatt og ikke elsket som følge av separasjon fra den nære familien.

Mennenes mødre spiller en stor rolle i den kirgisiske familiestrukturen, og de kontrollerer alt. Svigerdøtre blir ofte behandlet som slaver. Dersom de ikke blir gravide i løpet av de første to årene i ekteskapet blir ofte ektemannen tvunget av sin mor til å forlate sin kone og gifte seg på nytt. I tillegg er enda bruderov veldig vanlig, spesielt på landsbygda. Unge kvinner kan bli kidnappet og tvunget til å gifte seg med en de ikke kjenner. Mange Kirgisiske koner som opplever desperate situasjoner ser på selvmord som eneste utvei.

De første kirgisiske husgruppene og kirkene ble plantet på 1990-tallet og begynte å undervise om de kristne prinsippene for familieliv, kjærlighet og det å tjene hverandre. Likevel er det veldig vanskelig for kristne å bekjenne sin tro på Kristus innen de tradisjonelle og lukkede familiestrukturene. De møter ofte fiendtlighet og blir fryst ut av familien eller venner.

HVORDAN KAN VI BE?

- Be at den økonomiske situasjonen må forbedre seg slik at familier ikke behøver å velge mellom å leve sammen og klare seg finansielt.
- Be at mødre med sønner skal bruke sin innflytelse til å oppmuntre sine sønner til å bygge kjærlige ekteskap, og gjøre det som er best for sine svigerdøtre.
- At kristne familier skal utfordre kulturelle forventninger og demonstrere familierelasjoner som er karakterisert av kjærlighet og tjenersinn overfor hverandre.

Mange barn vokser opp med følelsen av å være sviktet og ikke elsket på grunn av separasjon fra sine familier

DAG 14 9. JUNI

Europa

En syrisk flyktningfamilie venter

I en militærdrevet flyktningleir i Hellas møter vi en kurdisk familie som har den samme historien som mange andre i leiren. Faren, Aza, arbeidet som drosjesjåfør. Moren, Gilya, tok seg av tolv år gamle Mohamed, åtteåringen Hadidja og lille Ibrahim, som akkurat har fylt tre. Familiens hjem i Aleppo i Syria ble ødelagt av en bombe under krigen, og da bestemte de seg for å finne et tryggere sted å leve et eller annet sted i Europa – helst i Tyskland.

De gikk til fots over den tyrkiske grensen og fant veien til Izmir og Middelhavet. Der betalte Aza noen menneskesmuglere 5 000 euro for å få plass på en gummibåt. De kom trygt frem til den greske kysten, men endte opp i grenselandsbyen Idomeni noen dager etter at grensene ble stengt. Etter å ha ventet i grenseleiren i tre måneder, ble de flyttet til militærleiren for å avvente registrering og forhåpentligvis få status som flyktninger.

I leiren bor familien i et telt mens de venter på å få tilgang til bedre innkvartering. Maten er enkel og det er ikke noe å ta seg til, de må bare vente. En frivillig organisasjon som arbeider i leiren har startet en barneskole. Mohamed hadde bare gått to år på skolen før krigen brøt ut, Hadidja rakk ikke å begynne på skolen og Ibrahim ble født under krigen og har aldri opplevd noe annet. Mohamed har lært litt engelsk av de frivillige arbeiderne, og noen ganger fungerer han som tolk for resten av familien.

Familien brukte opp mesteparten av sparepengene sine på å flykte fra Syria, og Aza er deprimert fordi han ikke kan forsørge familien. Gilya forsøker å holde familielivet gående – noen ganger låner hun en kokeplate for å lage ekstra mat til familien, og hun står på for å holde teltet, klærne og barna rene. Men til tross for alt de har opplevd, elsker flyktningfamilien fremdeles å ha folk på besøk, og om ikke annet kan de tilby te eller kaffe mens de venter på at livet skal begynne igjen.

HVORDAN KAN VI BE?

- Be om at kristne må fortsette å hjelpe og kjempe for flyktninger som venter i slike leirer.
- Be for de hjelperne som snakker flyktningenes språk og kan kommunisere med dem på et dypere nivå.
- Be for flyktningbarn som disse, at de må få muligheter til utdanning og en normal barndom.

DAG 15 10. JUNI

Midtøsten

Funksjonshemming blant stammefamilier

Det tradisjonelle familielivet på den arabiske halvøy er bygget rundt stammen, og det fungerer fremdeles på mange måter slik det gjorde på bibelsk tid. Stammens identitet, vekst og økonomiske innflytelse er viktig og en kilde til stolthet. Det er et innebygd samfunnsmønster som har blitt holdt ved like gjennom talløse generasjoner, og som forble uendret inntil for omtrent 50 år siden da det ble oppdaget olje. Økonomisk sett forandret alt seg da raskt, og landene i Midtøsten ble blant verdens rikeste. Sosialt sett har synet på familiestrukturen endret seg svært lite, selv om man har fått bedre helse- og utdanningstilbud.

For å beskytte stammefamilienes renhet er tradisjonen med ekteskap innen familien veldig vanlig. Ofte blir søskenbarn gift med hverandre. Gjennom generasjoner har dette ført til høye rater av dødfødsler og barn med fødselsskader og genetiske sykdommer. Disse barna har tradisjonelt blitt gjemt bort hjemme, ofte på grunn av frykt – de blir regnet som en straff fra Gud og holdt borte fra resten av familien.

Funksjonshemninger er utbredt, men dessverre ofte ikke registrert fordi det er mye skam forbundet med det. Man ser sjelden funksjonshemmede i offentligheten, selv om de finnes i nesten alle familier. Mange familier opplever både sorgen og skammen over å ha et funksjonshemmet barn, men nøler med å søke hjelp.

I et forsøk på å adressere problemet og støtte familier har enkelte av landene i regionen egne team med utdannede og dedikerte lokale kvinner som arbeider i statlige prosjekter rettet mot barn mellom 3–18 år. De bistår barn med en lang rekke ulike funksjonshemninger, og målet er å hjelpe flest mulig av dem inn i det normale utdanningssystemet. Mange andre får støtte og utdanning for å gi dem god livskvalitet.

HVORDAN KAN VI BE?

- Be om at de nye generasjonene unge familier vil skape en endring i samfunnsmønstrene, så man får en reduksjon av antallet barn født med funksjonshemninger og en vilje til å ta imot den hjelpen som tilbys.
- Be om at familier med funksjonshemmede barn må få flere muligheter for hjelp og støtte.
- Be om at Jesu kjærlighet for disse barna må bli kjent for både dem og foreldrene deres.

DAG 16 11. JUNI

South-east Asia

Historien om Bakar

Bakar hadde alt tilrettelagt for å oppnå suksess i sitt hjem i Malaysia: en kjær, stabil familie uten økonomiske bekymringer. Som den eneste sønnen i familien ble han overøst med oppmerksomhet og han var sin fars øyensten. Han opplevde et stort press for familiens stolthet.

Bakar falt under presset og ble dratt inn i narkotikaavhengighet. Til slutt endte han opp med å leve på gaten, ete fra søppelspann og søkte stadig etter måter å få seg et nytt skudd. Familien var fjern fra hans tanke på den tiden, hans relasjon til dem var på bristepunktet, og resten av samfunnet så ikke på ham med omtanke heller. Fortvilelse og ensomhet var hans konstante ledsagere.

En dag var ikke hans sprøyte-merkede ben i stand til å holde ham oppe, og Bakar kollapset bak et søppelspann. Han ble funnet av ei gruppe unge kristne som brakte ham til sykehuset for behandling. Han tilbragte en natt på sykehuset før legen fortalte sykepleierne at de måtte bli kvitt «dette søppelet.»

Hans nye venner hentet ham, brakte ham til sitt hjem og overøste ham med barmhjertighet og kjærlighet, gav ham husly og et sted å komme til krefter. Deres levende eksempel av evangeliet talte kraftig til Bakars hjerte, og de ba uavlatelig for ham.

Berørt av deres tydelige kjærlighet vist til ham kunne ikke Bakar holde det inne lenger. Han spurte dem: «Hvorfor viser dere meg slik kjærlighet? Det dere har i deres indre vil jeg også ha!»

Himmelen frydet seg da Bakar valgte å følge *Isa Al-Masih* (Jesus Kristus). I dag er han lykkelig gift og har familie. Han er en hengiven bestefar, og er blitt forsonet med resten av familien sin, spesielt sin far, som er blitt hans beste venn.

«Hvorfor viser dere meg slik kjærlighet? Det dere har i deres indre vil jeg også ha!»

HVORDAN KAN VI BE?

- Malaysia er offisielt en Islamsk stat, men den garanterer religionsfrihet. Rett over 60% av befolkningen utøver Islam, mens resten følger en rekke andre religioner. Kristne utgjør 9% av befolkningen. Be for vedvarende fred og stabilitet i dette mangfoldige landet.
- Malaysia har et voksende rus-problem på tross av strenge lover. Be for implementeringen av nye tiltak for å rehabilitere narkomane.
- Be om at kristne må leve ut evangeliet, som i denne historien og gjennom det være levende vitnesbyrd.

DAG 11 12. JUNI

Nord-Afrika

Ishelhayn-folket i Marokko

Over 4,5 millioner ishelhayn-berbere bor i Marokko. De finnes mest sør i landet, både sør og nord for de høye Atlasfjellene, som de kommer fra, selv om mange har flyttet ut til byer utenfor regionen. Mange fra Ishelhayn bodde på de marokkanske slettene før araberne invaderte i det åttende århundret. Da flyttet de fra slettene til fjellene, der de etter hvert gikk over til islam, samtidig som de opprettholdt mange av sine egne tradisjoner.

De tradisjonelle hjemmene til ishelhayn-folket er bygget av steiner eller jord, og har flere rom rundt en gårdsplass i midten, og et spesielt område som blir holdt ryddig og fint for gjester. De jobber ofte i små butikker som blir kalt *hanuts*. Disse er åpne til alle tider på døgnet og selger et bredt utvalg av varer, og ellers driver de lagerhus som supplerer *hanuts*.

Økonomisk sikkerhet er viktig for ishelhayn-folket. De arbeider hardt for å sikre familiens fremtidig økonomi og for å være respekterte medlemmer i samfunnet – det vil si å bli gift, få barn og være et godt familiemedlem. En venter at barn hedrer sine foreldre og følger deres tradisjoner, selv om mange unge mennesker flytter ut av landsbyene for å arbeide, etter hvert som verden forandrer seg.

Akbal er en typisk ung ishelhayn-mann. Han flyttet nylig fra familiehjemmet til byen Rabat, der han fikk jobb, og sparer for å kjøpe seg sitt eget hus. Akbal oppdaget nettopp et satellitt TVprogram som diskuterer kristendom, og det har gitt han mange spørsmål. Familien hans er muslimsk, men er mer opptatt av forretninger enn religion, og de praktiserer ikke mye annet enn Ramadan og helligdager. Akbal har tenkt på Gud, og hva det betyr å tro på han, men han vet at familien hans vil skamme seg over han dersom han beslutter å følge en annen tro.

HVORDAN KAN VI BE?

- Be for ishelhayn-familiene. Som alle andre, er de opptatt av økonomisk trygghet og familiens ære.
- Ishelhayn-berberne er interesserte i å lære om ulike livssyn. Be at de må ha mulighet til å høre om Jesus gjennom satellittkanaler eller ved å møte troende.
- At de få kristne i dette området må være levende eksempler på Jesu kjærlighet og Kristi vei.

(*Merk: Ishelhayn-folket er også kjent som ishilhayn, sør-shilha eller souss-berbere.*)

DAG 18 13. JUNI

Sør-Øst Asia

Minangkabauene i Vest-Sumatra

«Ya Allah, la dette barnet bli en jente.» Siden de hadde fire gutter, ba Dedi og Putri ivrig om at deres femte barn endelig skulle bli en jente.

Selv om de er en sterk muslimsk folkegruppe, ønsker minangkabauene i Vest-Sumatra i Indonesia heller døtre enn sønner, mens gutter er mer ønsket i mange andre muslimske kulturer. Dette er fordi islam i Vest-Sumatra er flettet sammen i et sterkt matriarkalsk samfunn der arven gis til den eldste datteren. Når deres sønner vokser opp og flytter ut for å finne sin vei i livet, blir døtrene værende hos foreldrene og når de gifter seg, vil deres menn flytte inn i familiehjemmet. Ofte blir kvinnens egen blodslekt sett på som viktigere enn den nye mannen, som blir ansett nærmest som en gjest i hjemmet.

Når folk bor i de større byene blir familiebåndene svekket, men hver enkelt familiemedlem i hele klanen må være enige om en del av familieeiendommen skal selges. Disse familiebåndene kunne vært et middel til at evangeliet kunne nådd langt ut, men de har også vært de største hindringene for at muslimer skal komme til tro. Frykt for å være annerledes, og for å bli ekskludert stanser mange mennesker fra å ta opp spørsmål om tro. Det er vanlig for en minangkabau som virkelig vil følge Jesus å bli raskt avvist av sin familie. Dersom mannen kommer til tro, kan kvinnen skille seg fra han. Dersom en enslig kvinne kommer til tro, vil hun miste sin arv.

Blant mer enn 8 millioner minangkabauer, er der mindre enn et tusen troende. Mange av den er minangkabaukvinner som giftet seg med kristne menn fra andre folkegrupper, og slik ble kristne.

HVORDAN KAN VI BE?

- Kvinner nyter godt av en framskutt rolle i minangkabausamfunnet. Be at innflytelsesrike kvinner vil være gode rollemodeller.
- Be i forhold til minangkabauenes kjerneverdier som trekkes nå i ulike retninger – mot gamle tradisjoner, mot mer ortodoks arabisk islam, mot globalisering og mot Vesten.
- Be om at hele familier må oppleve nytt liv i Jesus, ikke bare en eller to isolerte mennesker.

Det er vanlig for en minangkabau som virkelig vil følge Jesus å bli raskt avvist av sin familie

DAG 19 14. JUNI

Europa

Muslimske flyktninger i Sverige

I 2015 krysset 161 000 asylsøkere grensen inn i Sverige. På et tidspunkt kom det 10 000 flyktninger hver uke inn i landet. Med et folketall på 9,5 millioner, betydde det at Sverige tok imot flere flyktninger i forhold til folketallet enn noen annen nasjon blant industrilandene. Dette gikk ut over Sveriges evne til å behandle, skaffe husly og integrere asylsøkerne. Ved årets slutt besluttet landet å lukke dørene for flere ankommende.

Mange kirker og tjenester har hjulpet til å bygge broer. I Borlänge har frivillige sørget for mat og hjelp på et krisesenter. Her ble 50 mennesker innlosjert i senger rundt veggene i et varehus med to dusjer og reisetoaletter. Noen familier ble på senteret i inntil tre uker før de ble flyttet til midlertidige bosteder, der mange ventet i mellom seks og ni måneder før de ble intervjuet av immigrasjonsmyndighetene. Da kunne de endelig få flyktningstatus og få lov til å bosette seg.

I den tiden hadde flyktningene ingenting å gjøre, så frivillige begynte å organisere en internasjonal café og annen hjelp. Dette har ført til at mange flyktninger har spurt om den kristne tro, og gitt gjensvar på den kjærlighet som svenske troende har vist dem.

Som i hele Vest- Europa, har menighetene i Sverige sett en dramatisk nedgang i medlemmer de siste årene. Men denne tilstrømningen av muslimske flyktninger har brakt flere nye troende inn i kirkene enn det har vært sett på flere tiår. En stille, liten by med 5 000 innbyggere har fått tusen flyktninger (mest syrere og afghanere), og mange av dem har begynt å besøke kirken. Ved en nylig dåp av en hel syrisk familie, ble en eldre svensk dame svært berørt. Hun sa at hun ikke hadde sett en hel familie bli døpt der siden hun var liten, på slutten av den svenske vekkelsen.

HVORDAN KAN VI BE?

- Sverige strever med å balansere sine ressurser med sitt ønske om å hjelpe. Be for rettferdige beslutninger om immigrasjon, og entusiastisk hjelp fra menighetene for dem som kommer.
- Mange familier er svært ensomme, og venter i lange måneder for intervju om visa og starten på et nytt liv. Be om at de skal bli oppmuntret og få venner.
- Sverige har en egenartet kultur. Be for flyktninger med svært ulike bakgrunner som forsøker å bli integrert.

Flere nye troende har kommet inn i kirkene enn på flere tiår

DAG 21 15. JUNI

Sør-Asia

Skolegang for jenter

Vi skulle til en avsidesliggende landsby på «verdens tak» for være med på en feiring. Samfunnet vi reiste til, var del av en stor gruppe nomader som lever spredt over India og Pakistan. Denne konservative Sunni gruppen er fattige og kan ikke lese, men de ønsker mer for sine barn.

For noen år siden møttes teamet vårt med de religiøse lederne for å vurdere landsbyens behov. Sammen begynte vi undervisning for guttene ved å sørge for læreplan, uniformer, møbler, lærerlønner og telt til å bruke som klasserom på de høye gresslettene om sommeren.

Senere ble vi overlykkelige da de eldste i landsbyen kom og spurte om vi ville undervise jentene deres! Dette var det ønsket Gud hadde lagt i våre hjerter og nå var vi på vei til å innvie den første jentekolen!

De eldste i landsbyen, noen få representanter fra regjeringen, og mange menn og barn var samlet for å høre taler og for å hedre gjestene. Teamet vårt hadde med seg bøker, uniformer og materiell til 15 jenter som skulle gå på skolen. Til vår overraskelse fant vi ut at det var 70 jenter som skulle skrives inn, ikke bare 15! Utrolig nok, ettersom nyheten spredde seg om tilbudet for jenter til å få gå på skole, ble mange flere familier åpne for at døtrene skulle få undervisning. Dette hadde aldri før skjedd i landsbyens historie.

Dette var virkelig en feiring! En lokal far sa, «Jeg blir glad hver gang jeg ser mine barn bære på bøker og blyanter. Før gråt jeg fordi jeg ikke kunne hjelpe mine barn. Jeg har seks døtre og tre sønner. I dag skal de alle begynne på skolen!» Bare tenk deg hva Gud ellers har i vente for disse familiene!

HVORDAN KAN VI BE?

- Be for samarbeidet mellom landsbyens ledere og lokale organisasjoner slik som den som er presentert her, som arbeider for å tilby viktige tjenester til familier i Sør-Asia.
- Jenteskoler blir ofte truet og angrepet i dette området. Be om fred og trygghet for dem alle, slik at jenter kan få muligheten til en bedre framtid.
- Be om oversettelsesarbeidet skal fortsette, og for at hjerter skal være ivrige for å motta Guds Ord når disse familiene for første gang leser Bibelen på sitt eget språk.

DAG 21 16. JUNI

Midtøsten

Domarisigøynerne i Midtøsten

Domarisigøynerne er spredt omkring i Midtøsten, i Libanon, Jordan, Syria og Palestina. De er ofte omtalt med den nedsettende betegnelsen «*Nawar*» i dette området. De kommer fra det nordlige India, og immigrerte til Midtøsten for mellom 700 og 1000 år siden. De var opprinnelig nomadiske, kjent for sin kjærlighet til musikk og dans. Til tross for at de nå er bosatt på ulike steder, bor mange av dem fremdeles i telt, ofte laget av trerammer og gamle resirkulerte materialer.

Domarisigøynerne er sett ned på av samfunnet, så de vil ofte forsøke å skjule sin identitet. De opplever diskriminering i storsamfunnet, og det er vanlig med mishandling innen familien. Mange av dem har ikke papirer fra det offentlige, så barna deres kan ikke gå på skolen eller få medisinsk behandling. Det pleier være store familier, og jenter blir bortgiftet svært unge. Det er mye press på kvinner for å få dem til å skaffe penger – jenter sendes av og til av sine fedre for å arbeide som dansere eller prostituerte, eller en kan se barna tigge, mens mennene samler seg i grupper, drikker kaffe og diskuterer ting som angår felleskapet.

Sigøynerne i Midtøsten har adoptert den lokale muslimske tro, men de er også svært overtroiske, praktiserer islamsk animisme og trolldom for å forsøke å takle den åndelige verden. Der hvor domarisigøynerne har blitt kristne i Midtøsten, viser de en naturlig lengsel etter å tilbe Gud gjennom musikk. De er frimodige og lidenskapelige mennesker, full av tro og svært tilpasningsdyktige.

HVORDAN KAN VI BE?

- Be om bedre muligheter til å forbedre Domariene sin økonomiske situasjon, om hjelp til utdanning og skape arbeidsplasser slik at familiene kan sørge for sine behov uten å bli utnyttet.
- Be om frihet fra frykten for onde ånder og overtro, og en forståelse for Guds kjærlighet og lys.
- Be for de troende domainsigøynerne. At de vil oppdage en måte å bruke sin kulturs styrke for å skape positive endringer i sine samfunnene.

Domarisigøynerne er sett ned på av samfunnet, så de vil ofte forsøke å skjule sin identitet

DAG 22 17. JUNI

Globale utfordringer

Når tro forandrer en familie

«Om du vil vite hvem jeg er, spør hvem vi er.»

Hva kan bli konsekvensene for en muslimsk familie når en person blir en Kristi etterfølger, særlig innen en kultur der islam står sterkt?

En av mine venner ringte meg i dag for å spørre om jeg kunne møte henne og venninnen hennes, en ny troende med muslimsk bakgrunn. Venninnen hennes, Soraya, er engstelig for å fortelle familien sin om sin nye tro.

Som mange nye troende med muslimsk bakgrunn er Soraya opprømt og forundret over Guds arbeid i sitt liv, men det er balansert med hennes frykt for å fortelle familien. Hun er klar over de mulige konsekvenser det har for hennes felleskap i familien. Det er ikke bare *hvordan* hun forteller det som vil ha en virkning på relasjonen, men også *når* - altså tidspunktet.

Som mange nye troende med muslimsk bakgrunn, er Soraya ivrig etter å bli fullt engasjert i sin nye trosfellesskap, og hun lurer på om hun trenger å bli døpt. Vi snakker og ber med henne om dåpen, og det rette tidspunktet for å bli døpt. Vi ber om visdom og ledelse om når og hvilke ord hun skal bruke når hun forteller familien om trosforandringen. Hun trenger støtte fra sine brødre og søstre i Kristus. Vi er med for å tenke gjennom de beslutningene hun må ta.

Konsekvensene for Sorayas familie er dype. I sin kultur vil det være skamfult at hun har besluttet å følge Jesus. Når storfamilien og samfunnet oppdager det kan familien bli ekskludert, og det kan bli vanskelig for familien hennes å finne en ektemann for søsteren hennes. De kan prøve å fornekte henne eller late som at hun fremdeles er muslim og spørre henne om å holde troen skjult for resten av familien.

Det er et arabisk ordtak som sier: «Om du vil vite hvem jeg er, spør hvem vi er.» Dette reflekterer hvordan mange muslimer vil definere sin identitet og hvor knyttet de er til sin familie, sin storfamilie, sitt samfunn så vel som deres tilknytning til islam.

HVORDAN KAN VI BE?

- Verden blir mer mangfoldig også lokalt. Be for mennesker som Soraya som introduserer nye ideer om tro i en tradisjonell familie eller kultur.
- Be for kristne som hjelper nye troende fra muslimsk bakgrunn at de må være følsomme, ha medlidenhet og gi solid hjelp til nye brødre og søstre.
- Be ut fra Matt. 19,29 for dem som blir forkastet av sin familie og sitt samfunn fordi de tror på Jesus.

DAG 23 18. JUNI

Øst-Afrika

Bejafolket i Sudan

Amna som har på seg en lys blå kappe svøpt omkring kroppen og hodet og med en gullring gjennom nesen sitter og ser på det brennende kullet mens hun steker kaffibønnene. Den gjentatte ristingen har en beroligende rytme som påvirker følelsene hennes.

Amna er 21 år gammel og lever i Daim al Arab, det fattige beja-strøket i Port Sudan på Rødehavskysten. Der er omtrent 3 millioner bejaer som bor langs et stripe land fra Sør Egypt til det vestre lavlandet i Eritrea. Amna vokste opp i en nomadisk gruppe som vandret i det harde tørre landskapet omkring Rødehavsfjellene.

Hun ble omskåret da hun var fire år, en traumatisk, smertefull erfaring som tiden har døyvet, men ikke helbredet. Hun er nå gift og har en sønn, Mohammed, men hennes mann, Hassan, måtte flykte fra Sudan fordi politisk uro har ført til trakassering og tvangsforflyttning av bejafolket. Han opplevde nye trusler i Egypt og dro på en farlig ferd til Europa, der han holder til på et utrivelig asylmottak. Amna snakker av og til med han på telefonen, men han er deprimert og har ingen penger å sende henne.

For å få åndelig trøst følger Amna en blanding av islamsk folketro, med *jinner* og onde ånder som sine trofaste følgesvenner. Hun lengter etter det tidligere nomadelivet og etter mening med livet, men hun kan ikke finne freden hun lengter etter. Hun nipper til den sterke søte kaffen og ser ut på den støvete gaten. En tåre ruller nedover hennes mørkebrune kinn, og hun tørker den stille bort med kappen. Hvem vil hjelpe meg og hvem vil berge meg, grubler hun. Sønnen hennes leker i den skitne hytta. En ny dag har begynt.

HVORDAN KAN VI BE?

- Det er vanskelig å nå bejafolket, og de praktiserer islams folketro som også holder dem i frykt. Be for troende i Egypt, Sudan og Eritrea at de kan strekke ut hånden til disse menneskene, dele de gode nyhetene om Jesus og gi dem praktisk hjelp.
- Be om ferdigstilling av Bibelen for disse menneskene. Språket ble skrevet ned for ca. 20 år siden, men mye av Guds Ord er ikke blitt oversatt ennå.
- Be om nye muligheter til å tjene og støtte bejafolket, som er å finne blant andre flyktninger over hele verden.

DAG 24 19. JUNI

Sentral-Asia

Usbekere i Tadsjikistan

Sju år gamle Bilol smiler sjenert når han går fra dør til dør i landsbyen sammen med vennene sine og samler sukkertøy og andre godbiter på festdagen (E*id al-Fitr*) ved slutten av Ramadan. Til tross for at det er kun en uke siden han startet på skolen, er skoleuniformen hans, som staten krever han bruker, ikke helt hans størrelse og allerede flekket. Han har en rift i ansiktet fordi han har slåss med en annen gutt. Det du ikke kan vite om Bilol, når du først ser han, er at han knapt kan huske at han noen gang har sett sine foreldrene sammen. Faren forlot han for å finne arbeid i Russland for fem år siden, og han har ikke kontaktet sin familie siden det. Slektninger hører av og til fra noen som har sett han, så de vet at han arbeider fremdeles.

Som de fleste usbekere bodde foreldrene til Bilol hos farens foreldre, sammen med brødrene og deres koner og barn. Men da faren ikke kom tilbake fra Russland, tok moren Bilol og hans to yngre søsken med seg for å bo hos sine foreldre. Det ble vanskelig for dem, så for to år siden forlot Bilols mor dem også, for å finne arbeid i Russland. Omsider fant hun arbeid, og nå sender hun penger hjem til sine foreldre med jevne mellomrom. Bilol tilbringer tid i begge hjemmene til sine besteforeldre, som ligger bare noen hundre meter fra hverandre i landsbyen. Men mye av tiden vokser han opp uten den omsorgsfulle oppmerksomhet og de stabile omgivelser som et barn trenger.

Han kan nesten ikke huske å ha sett foreldrene sammen

Bilol er bare en av en generasjon av usbekiske barn som vokser opp med mangel på foreldreomsorg. Tadsjekistan er det fattigste landet i det tidligere Sovjets Sentral-Asia, og mange sliter med å forsørge sine egne familier, særlig i landsbyene. Følgelig arbeider minst halvparten av mennene utenlands mesteparten av året. Det er mer vanlig at usbekere arbeider utenlands enn for tadsjikere ellers. Fordi usbekere er en minoritet (omtrent 25 % av befolkningen) er det mindre sannsynlig at de kan skaffe seg en pålitelig jobb innen staten.

HVORDAN KAN VI BE?

- Be at barn som Bibol kan få høre de fantastiske nyhetene om Gud Fader som elsker dem!
- Be at foreldrene som har dratt utenlands for å finne arbeid møter Kristi etterfølgere som vil hjelpe dem.
- Be om visdom for dem som styrer Tadsjikistan så de kan skape en mer stabil økonomi slik at familier kan bo sammen.

DAG 25 20. JUNI

Midtøsten

Folket i Saudi Arabia

For flere år siden ga en amerikansk tenåring en Bibel til en saudiarabisk venn. Den lå flere steder i huset, ulest, inntil den saudiarabiske tenåringens far, Ahmed, en dag fant den og begynte å lese i den. Ahmed hadde bedt Gud om å åpenbare sannheten til han, og når han begynte å lese sidene i *Injil* (Det nye testamentet) ble han berørt i hjertet og begynte å forstå at dette var Guds Ord – sannheten han hadde lett etter hele livet.

Ahmed leste gjennom Bibelen to ganger. Han begynte å snakke med sin kone om disse tingene, men kona truet med å forlate han dersom han konverterte. Det er ikke noen liten ting å bytte tro i Saudi Arabia. Straffen for å velge å følge Kristus er alvorlig. Myndighetene har lovlig rett til å fengsle, slå og drepe den som konverter bort fra islam. Ikke bare det, men familiene er så fortvilede og skamfulle over en slektning som konverter at de ofte vil isolere, slå og til og med drepe den som har konvertert for å gjenopprette familiens ære.

Det kreves stort mot til bare å tenke annerledes om tro i et land som Saudi Arabia, som er kjent som islams fødested, med ekstrem stammelojalitet og strenge religiøse lover. Men ingen har ennå funnet en måte å kontrollere deres ånd som lengter etter å kjenne Guds veier for sitt eget liv. Mange finner måter å følge Jesus også innenfor saudisk kultur.

HVORDAN KAN VI BE?

- Be for ledere og lovgivere i Saudi Arabia at de må tillate mer religiøs frihet i sin nasjon.
- Enhver kvinne i Saudi Arabia har en mannlig formynder – ofte en far eller ektemann, av og til en bror eller sønn – som har makt til å ta en rekke livsviktige avgjørelser på deres vegne. Be for kvinner som protesterer mot slik urett og søker mer frihet.
- Til tross for ulikheter i kultur og erfaringer er saudiske menns hjerter akkurat som andre menns. Be for dem på samme måte som du ville bedt for menn i din familie.

Det er ikke en liten ting å forandre din tro i Saudi Arabia

DAG 26 21. JUNI

Globale utfordringer

Skjebnenatten

Laylat al-Qadr er natten når muslimer tror at det første verset i Koranen ble åpenbart for profeten Muhammed. Det skjer på en av oddetalsnettene i løpet de siste ti dagene av Ramadan, mest vanlig den 27. natten. (Denne guiden begynner på første fastedag, så det er den 26. dagen, men den 27. natten i Ramadan) Det er sagt at Gud ikke åpenbarte nøyaktig dato, slik at hans tjenere skulle gjøre ekstra tilbedelseshandlinger gjennom alle disse ti dagene, og slik få belønning for dem.

Der er ulike tro og tradisjoner som omgir *Laylat al-Qadr*. Noen muslimer tror at på denne natten blir skapelsens skjebne for det kommende året forutbestemt, bønnene har mer makt, synder blir tilgitt og Guds velsignelse og nåden er rikeligere. Det er en natt når en kan vente å komme særlig nær Gud, og det er mange rapporter om at muslimer får drømmer og visjoner om Jesus denne natten.

Muslimer som feirer Ramadan vil øke sine bønner og sin lesing i Koranen de siste ti dagene. De som kan, flytter gjerne inn i moskeen for å få tid til å tilbe, be og lese Koranen i denne tiden. På den måten håper de å oppnå ekstra guddommelig favør.

Laylat al-Qadr

Laylat al-Qadr blir oversatt på ulike måter: Paktens natt, Kraftnatten, Den verdifulle natten, Skjebnenatten, Den tilmålte natten

HVORDAN KAN VI BE?

- Be om at muslimske familier i hele verden må få en spesiell bevissthet om Guds nærvær når de ber på *Laylat al-Qadr*.
- Be for de ulike behovene til muslimer, særlig i områder i verden hvor det er konflikter eller store behov.
- Be om at Den hellige ånd må gi drømmer og visjoner til dem som søker åpenbaring denne natten.

Det er en natt der en kan forvente Guds nærhet på en spesiell måte

DAG 21 22. JUNI

Europa

Sårbare ungdommer i Europa

En bombe går av i Paris, og IS (Den islamske staten) påtar seg ansvaret. For konservativt kledde muslimer over hele Europa vil det på nytt bety stirrende blikk, ukvemsord, hån i sosiale medier, og av og til verre ting. De vet det vil skje igjen.

Yasmin, en femten år gammel datter av en muslimsk venn, skrev et dikt der hun uttrykker hvordan det føles. Det får meg til å gråte – det presset av tusenvis av stirrende blikk på gaten, og en mediaverden som synes overgitt til å demonisere dem. Unge mennesker som henne er blitt merket, og vi høster triste følger.

Mange unge mennesker takler det på et vis, og når familiene står tett sammen vil innflytelsen dabbe av. Noen andre blir svært sinte, og uttrykker det slik som mange tenåringer i alle kulturer ville ha gjort. Noen få – og det er bare noen få – kommer ut dårligere. De blir sårbare for ekstremismens budskap og blir mer og mer dratt den veien. Når de blir isolert fra sine foreldre, vil det være fortvilte foreldre som prøver å skape mening i det hele. Som om det ikke er galt nok, vil mistenksomhetens finger peke på dem så vel som på deres fortapte. De blir kanskje uønsket i moskeen, blir mistenkeliggjort på skolen eller forhørt av politiet.

Yasmin er heldig. Hennes foreldre forstår. De støtter sin datter, hjelper henne til å forstå og oppmuntrer henne til å gi slipp på det. Men det er også morens jobb – for Farzana arbeider med offer for hatkriminalitet, mennesker som feilaktig har blitt identifisert som ekstremister, unge mennesker som er sinte på diskrimineringen, og hjelper dem å bearbeide sine opplevelser. Heller enn å tillate dem å bli avvist og isolert, og dermed potensielle kandidater for å bli lokket inn i ekstremisme, arbeider hun med å dra dem tilbake til det vanlige livet.

Jeg spurte Farzana hvordan kristne burde be for dem som var offer for hatkriminalitet, for de fremmedgjorte og for familier påvirket av medlemmer som er på vei til å gå inn i ekstremisme. Hennes svar var umiddelbart: «Hva ville Jesus gjort? Ikke fordøm blindt. Strekk dere ut i kjærlighet og aksept. Jeg leste nettopp at Jesus kom for å møte oss i vår mørkeste time. Spør hvordan han vil møte disse?»

HVORDAN KAN VI BE?

- Be for tenåringer som Yasmin, som i utfordrende år må trå forsiktig under mistenksomhetens søkelys.
- Be for arbeidet til folk som Farzana, som hjelper med å hindre at unge faller i hendene på ekstremistgrupper.
- Be for familier som har mistet deres sønner og døtre til terrorisme og for de som lever med trusselen fra hatkriminalitet.

Yasmins dikt

Jeg går gjennom en folkemengde,
Fordømmende blikk
Tydelige i hvert ansikt,
For handlinger gjort i mitt navn,
Du tenker at jeg er i unåde,
Du avviser min hånd,
Du ignorer min omfavnelse.
Hva har jeg gjort
For å fortjene dette hatet?

Jeg bærer et sjal,
Min far bærer skjegg,
Du spotter meg,
Sier jeg er rar,
Jeg faster,
Jeg ber,
Jeg gjør frivillig arbeid,
Likevel er jeg uvelkommen her,
Jeg utøver min tro i uavlatelig frykt.

Terrorister vansirer islam når de
Ødelegger og ruinerer mennesket,
Dette er ikke min tro, dette er ikke islam,
Ikke påstå det, vi vil ha *salaam,*
Ikke still meg ansvarlig for galskapen,
Da vil du kanskje se det samme over alt.

DAG 23. JUNI

Vest-Afrika

Gonja-folket nord i Ghana

Gonjaene bor i nordregionen i Ghana, og har et folketall på 310 000.Det er sagt at islam har vært der siden Gonja-kongedømmet ble grunnlagt på 1600-tallet, men har blitt mer vesentlig de siste tiår. I dag betyr det å være en gonja å være muslim. Men de fleste blant gonja-folket praktiserer fremdeles tilbedelse av ulike lokale guder og forfedredyrkelse.

De fleste familier bor i et inngjerdet område som består av tre til ti rom. Innhegningen er bebodd av en mann, hans koner og alle ugifte barn. Når en sønn blir gift, må han bygge sin egen innhegning og flytte fra faren. Men de vil fremdeles rådspørre hverandre når det gjelder viktige familieanliggender. Derfor blir familiens innflytelse en viktig faktor når det gjelder beslutninger om tro.

De som beslutter å følge Kristus står overfor ulike former og nivå av forfølgelse. For eksempel:

Familiens innflytelse blir en viktig faktor når det gjelder beslutninger om tro

- Hanifa og Musa er søskenbarn, og har vært bestevenner siden de var små. De pleide å tilbringe hele tiden sammen. Når Hanifa ble kristen, tvang Musas far og bror han til ikke å spise mer sammen med Hanifa, fordi han nå ble sett på som uren.
- Seid ble angrepet av sin egen far, som rettet våpen mot ham fordi han var blitt en kristen. Han berget seg ved å flykte gjennom vinduet.
- Ashata presses for tiden av sin familie for at hun skal skille seg fra ektemannen som hun har fire barn med, fordi han ble en Kristi etterfølger etter at de ble gift.

HVORDAN KAN VI BE?

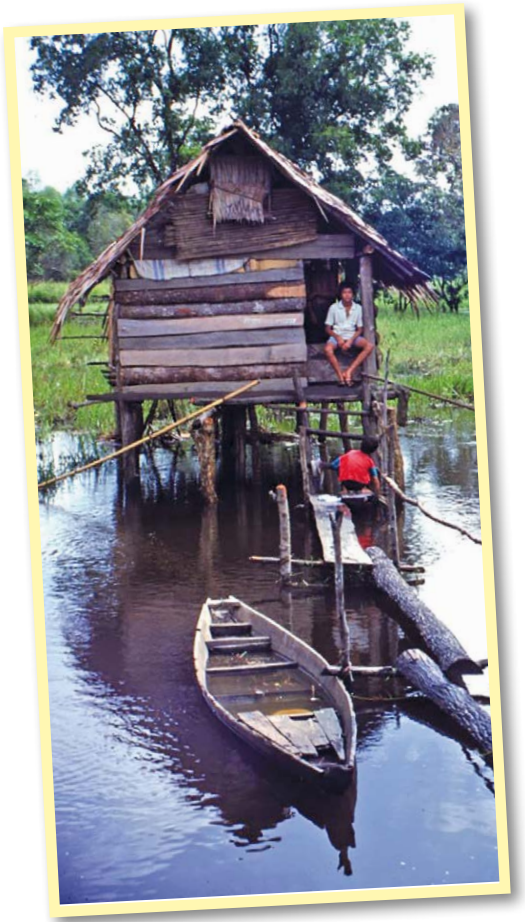
- At gonjanske troende må forstå hvordan de kan dele sin tro med sine familier uten at det skaper adskillelse.
- Gonja-folket er blant de med minst lese- og skriveferdigheter i Ghana. Be for bistandsprosjektene som arbeider for samfunnsutvikling blant gonja-folket gjennom lese- og skriveopplæring.
- Be om at gonja-familier kan påvirke hverandre til åpenhet for å høre budskapet om Jesus.

DAG 24 24. JUNI

Sør-øst Asia

Komering-folket i Indonesia

Komeringene lever i Sør-Sumatra, i en provins sør på den indonesiske øya Sumatra. De bor i et område som er myrlendt, noe som gjør det lett å dyrke ris, som utgjør hoveddelen av maten deres. De pleier å bo i enkle hus langs elvebreddene i Komeringelva, og noen av husene er bygd på påler.

De fleste komeringer er bønder og fiskere. De lager også vakkert håndverk av rødt og gullfarget tøy og tremøbler med utskjæringer. Som folkegruppe er de knyttet tett sammen og er opptatt av å sørge for familiene sine, ta vare på de gamle og bevare samfunnet sitt. De fleste er fattige. Selv om de ønsker å skape bedre liv for familiene sine, så møter de uoverstigelige utfordringer som tørke, forurenset vann og avskoging, som alt påvirker deres evne til å forsørge sine.

Komeringene ble introdusert til islam gjennom handelsmenn fra Malaysia. Det er ikke så mange av komeringere som går til moskeene, men det å være muslim er likevel en viktig del av deres kulturelle identitet, og mange praktiserer en type islam. De er et folk som er oppriktige og åpenhjertige, noe som gjør dem kulturelt annerledes enn mange andre folkeslag i Indonesia der de fleste synes å være tilbakeholdne og uvillige til å si hva de mener. Kristne som arbeider blant dem har opplevd at komeringene er vennlige og tar gjestfritt imot andre som opptrer ærlig og pålitelig, og de er åpne for å lære mer om Jesu vei.

HVORDAN KAN VI BE?

- Veldig få av komeringenes barn klarer å fullføre skolen, og således skape en mulighet for å komme ut av fattigdommen. Be om muligheter for skolegang som kan gjøre komeringene i stand til å tilpasse seg omgivelsene og fremdeles være i stand til å underholde sine familier.
- Be for samarbeidspartnere som kan hjelpe komeringene til å skape arbeidsplasser og hjelpe dem å forbedre jordbruket.
- Be for kristne som arbeider blant komering-folket at de kan være like aksepterende som folket, og like rett på sak når de deler sin tro.

De er åpne for å lære mer om Jesu vei

DAG 3\U 25. JUNI

Europa/Globale utfordringer

Frankrike: Be for dem som forfølger dere

De siste årene ha Frankrike lidd under flere blodige terroristangrep som har vært inspirert av islamske terrorister. Noen av disse angrepene har hatt et klart fokus, slik som å drepe staben i magasinet *Charlie Hebbo* eller kundene ved kosher-supermarkedet og på en rockekonsert – og selvsagt den sjokkerende henrettelsen av en eldre katolsk prest som holdt messe. Andre har vært vilkårlige og har kostet både muslimer og kristne livet. Fortauskaffeer ha blitt pepret med kuler og uskyldige mennesker er blitt meid ned av lastebil.

Vi kan ikke benekter at dette har skapt en dyp følelse av sjokk og avsky. Først var det en nasjonal utgytelse av solidaritet og enhet og til og med en følelse av sympati for ikke ekstreme muslimer som bodde i Frankrike. Men etter hvert som angrepene har fortsatt, er det tegn på at den bemerkelsesverdige toleransen det franske folket bærer, har blitt tynn. Det var selvsagt det som terroristene håpet å oppnå.

Kristne ledere i Frankrike minner oss på: «Når det gjelder kristne som lever sammen med muslimske naboer og medborgere, så må vi gå tilbake til Jesu ord i Matteus 5,44: 'Elsk deres fiender, og be for dem som forfølger dere, da vil dere være barn av deres Far i himmelen.' Utfordringen er å møte hat med kjærlighet. Å se på hver tildekket kvinne fra Nord-Afrika som vi møter på gaten med kjærlighet i hjertet og ikke med avvisning. Dersom vi er forvirret, må vi forstå at ikkevoldelige muslimer er ennå mer forvirret. Kjærlighet betyr å forstå dem og be at Gud vil berøre deres hjerter. I Frankrike bor det over 4,5 millioner muslimer. Gud har plassert dem på vår dørstokk.»

HVORDAN KAN VI BE?

- Jesus sa: «Dersom du bare elsker dem som elsker dere, hvilken lønn vil dere få?» Be for kristne i Frankrike og alle nasjoner som er berørt av ekstremisme, at de vil bli i stand til å følge Kristi lære om å elske våre fiender.
- Be for muslimer som er involvert i, eller tenker å bli involvert i terrorhandlinger. Jesus sier at kjærlighet og bønn samhandler. Det er hensikten med denne håndboken.
- Be for voldsofrene og om visdom for myndighetene. Formålet med vold er hat og adskillelse. Mer enn noen gang trenger vi ledere som vil vise vei med visdom.

Utfordringen er å møte hat med kjærlighet

Hva kan jeg så gjøre?

Ramadan er over, men glem ikke å sende hilsener og velsignelser for *Eid-al-Fitr* til dine muslimske venner! Og husk: Du kan fortsette å be og bruke bønneheftet hele året!

Følg *30 dagers bønn for verdens muslimer* på Facebook eller meld deg på bloggsiden vår. Da får du beskjed når neste bønneaksjon nærmer seg. **www.facebook.com/30dagersbonn** **www.30dagersbonn.no**

I mellomtiden kan du ta i bruk noen av ressursene på neste side.

Følg *30 Days International* på Facebook for å få enda flere ideer til bønn, og oppdateringer – **www.facebook.com/30dayssprayer**

Til slutt, så kan du også vurdere å støtte det internasjonale arbeidet bak produksjonen av *30 Dagers bønn for verdens muslimer*. Din gave kan hjelpe teamet med frivillige til å holder dette gående hvert år.

For å gi til det internasjonale arbeidet
www.pray30days.org/about/donate/

TAKK FOR AT DU ER MED Å BE!

MAHABBA
Å Elske Muslimene

Mahabba betyr "kjærlighet" på arabisk. Vår hensikt er å bygge et nettverk av bønnegrupper på tvers av lokale menigheter, og å motivere vanlige kristne til å elske sine muslimske naboer i ord og handling.

Ta kontakt om du ønsker å starte en gruppe eller bli med i en gruppe.

mahabbanorge@gmail.com
www.mahabbanetwork.com

Å ELSKE MUSLIMER ER IKKE BARE FOR SPESIALISTER

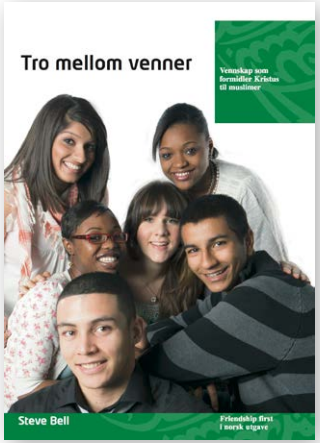
Kairos

Få en større visjon for Guds rike!

Kairos-kurset hjelper vanlige kristne til å ha en global visjon som leves ut lokalt.

Bli med på en vandring gjennom Bibelen, kirkehistorien, verden i dag og Guds hjerte for alle folkeslag.

Finn ut mer: **www.kairoskurs.no**

TRO MELLOM VENNER
STUDIEHEFTE OG KURS

Seks samlinger om å leve ut troen i vennskap med muslimer.

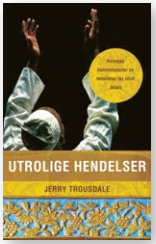
- få innsikt i islams historie, kultur og teologi
- overvinn fremmedfrykt og andre barrierer
- bygg varige vennskap med muslimer

«Et Tro mellom venner kurs er utmerket for å gi kunnskap om islam og muslimsk kultur, redusere frykt og motivere til å bygge vennskap med muslimer der vi lever ut troen på Kristus i holdninger, handlinger og ord. Kurspakken er en stor ressurs for vanlige kristne.»
Øyvind Aasland, generalsekretær NLM

UTROLIGE HENDELSER

Les de utrolige, sanne historiene – både morsomme og alvorlige – om hvordan muslimske ledere og hele lokalsamfunn tar imot Jesus. Dette glimtet inn i hva Herren gjør for å spre evangeliet i dag, kaster lys over bibelske nøkkelprinsipper som hjelper kristne med å dele evangeliet der de bor.

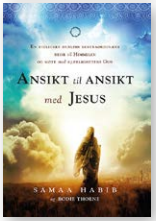
av Jerry Trousdale, Proklamedia

ANSIKT TIL ANSIKT MED JESUS

Om en omvendt muslims utrolige reise til Himmelen og hennes møte med kjærlighetens Gud. Full av håp og oppmuntring, og overstrømmet av Jesu nåde, viser Samaas inspirerende fortelling Guds kraft til å overvinne enhver omstendighet.

av Samaa Habib, Hermon

SØKTE ALLAH, FANT JESUS

Boken gir et grundig og viktig innblikk i den dype konflikten som oppstår når islam møter kristendom i en troende muslims hjerte. Følelsene og de intellektuelle refleksjonene forfatteren beskriver, vil utfordre kristne så vel som muslimer.

av Nabeel Qureshi, Lunde Forlag

DRØMMER OG SYNER: EN ANNERLEDES VEKKELSE I DEN MUSLIMSKE VERDEN

Stadig flere muslimer opplever å møte Jesus i en drøm. «Drømmer og syner» er en enestående samling av personlige beretninger fra den muslimske verden. Historiene vil forbløffe deg.

av Tom Doyle, Lunde Forlag

30 DAGERS BØNN FOR VERDENS MUSLIMER

WWW.30DAGERSBONN.NO

Copyright © 30 Days International 2017 www.pray30days.org

